

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 5 juni 2008

Nr 372—377

INNEHÅLL

Nr		Sidan
372	Lag om ändring av alkohollagen	969
373	Narkotikalag	970
374	Lag om ändring av 23 och 50 kap. i strafflagen	984
375	Lag om ändring av 6 och 8 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet	986
376	Lag om ändring av 3 § i lagen om företagshälsovård	987
377	Statsrådets förordning om ändring av 2 § i skogsförordningen	988

Nr 372

Lag

om ändring av alkohollagen

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i alkohollagen av den 8 december 1994 (1143/1994) 33 b §, sådan den lyder i lag
588/2007, och
ändras rubriken för 5 kap., sådan den lyder i nämnda lag 588/2007, som följer:

5 kap.

Reklam och prissättning

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 30 maj 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

RP 38/2008
ShUB 6/2008
RSv 44/2008

58—2008

Nr 373

Narkotikalag

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syften

Syftet med denna lag är att förhindra att narkotika importerats till eller exporterats från Finland olagligt samt att narkotika tillverkas, sprids och används olagligt.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på kontrollen av narkotika. Lagen tillämpas även på kontrollen av narkotikaprekursorer utöver vad som om denna kontroll föreskrivs i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen, förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer och förordningen om tillämpning av förordningarna om narkotikaprekursorer.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *narkotikakonventioner*

a) 1961 års allmänna narkotikakonvention (FördrS 43/1965), som ingicks i New York den 30 mars 1961, sådan den lyder ändrad genom protokollet rörande ändringar i 1961 års allmänna narkotikakonvention (FördrS 42/1975), som ingicks i Genève den 25 mars 1972 (*1961 års allmänna narkotikakonvention*),

b) konventionen angående psykotropiska ämnen (FördrS 60/1976), som ingicks i Wien den 21 februari 1971 (*1971 års konvention om psykotropa ämnen*), och

c) Förenta Nationernas konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (FördrS 44/1994), som ingicks i Wien den 20 december 1988 (*1988 års konvention om narkotika och psykotropa ämnen*),

2) *förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen*, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 om narkotikaprekursorer,

3) *förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer*, rådets förordning (EG) nr 111/2005 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer,

4) *förordningen om tillämpning av förordningarna om narkotikaprekursorer* kommissionens förordning (EG) nr 1277/2005 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004

om narkotikaprekursorer och för förordning (EG) nr 111/2005 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer,

5) *narkotika*

a) ämnen, preparat och växter som ingår i förteckningarna I—IV i 1961 års allmänna narkotikakonvention,

b) ämnen och preparat som ingår i förteckningarna I—IV i 1971 års konvention om psykotropa ämnen,

c) ämnen om vars innefattande i kontrollen beslutas i enlighet med rådets beslut 2005/387/RIF om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen, och

d) kat (*Catha edulis*), kaktusväxter innehållande meskalin och *Psilocybesvampar*,

6) *narkotikaprekursorer*, förtecknade ämnen som avses i artikel 2 punkt a i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen samt i artikel 2 punkt a i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

7) *tillverkning av narkotika*, med undantag av produktion, alla de förfaringssätt genom vilka narkotika kan fås, samt rening och omvandling av narkotika till annan narkotika, och

8) *produktion av narkotika*, avskiljande av opium, kokablåd, cannabis eller cannabis-harts från växter i vilka dessa ingår.

Närmare bestämmelser om vilka ämnen, preparat och växter som anses som narkotika enligt 1 mom. 5 punkten utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Övriga lagar

För narkotika och för narkotikaprekursorer som utgör läkemedel gäller dessutom vad som särskilt föreskrivs om dem i läkemedelslagen (395/1987) och på annat ställe i lag.

Bestämmelser om förebyggande av narkotikamissbruk och vård av narkotikamissbrukare finns i lagen om nykterhetsarbete (828/1982) och i lagen om missbrukarvård (41/1986).

5 §

Allmänna förbud

Produktion, tillverkning, import till och export från Finlands territorium, transport, transitering, distribution, hantering, innehav och användning av samt handel med narkotika är förbjudet. Undantag från förbudet kan göras av medicinska skäl, forskningsskäl eller kontrollskäl enligt vad som särskilt föreskrivs i denna lag eller någon annanstans i lag.

6 §

Transitering

Det är tillåtet att utan mellanlagring transportera narkotika genom Finlands territorium till ett annat land, om aktören har ett beslut om exporttillstånd från ursprungslandets behöriga myndighet och ett importtillstånd som beviljats av mottagarlandets behöriga myndighet.

En aktör som transporterar narkotika med stöd av 1 mom. ska anmäla transiteringen av narkotika till tullmyndigheterna och lägga fram export- och importtillstånd för narkotikapartiet innan partiet anländer till landet.

7 §

Förbud mot odling av vissa växter och svampar

Odling av kat (*Catha edulis*), *Psilocybesvampar* och kokabuske är förbjuden.

Odling av opiumvallmo, hampa och kaktusväxter som innehåller meskalin för att användas som narkotika eller vid tillverkning eller produktion av narkotika är förbjuden.

8 §

Överlåtelseplikt

Den som har kommit i besittning av narkotika utan att vara berättigad att inneha den är skyldig att utan dröjsmål överlämna den till polis-, tull- eller gränsbevakningsmyndigheterna.

2 kap.

Tillståndspliktig verksamhet

9 §

Beviljande av tillstånd

Läkemedelsverket kan bevilja tillstånd för tillverkning av narkotika, import av narkotika till Finland, export av narkotika från Finland och för hantering.

Tillstånd får beviljas enskilda näringsidkare, juridiska personer, universitet och andra forskningsinstitut

1) för produktion av läkemedel och för andra medicinska syften, om aktören enligt 17 § 1 mom. i läkemedelslagen får importera läkemedel till Finland,

2) för tillvekning, import, export eller hantering av ämnen, preparat och testsystem som innehåller narkotika och som används för konstaterande av narkotika, eller

3) för vetenskaplig forskning och forskning i medicinskt syfte, för forskning som gäller kvalitetskontroll och för produktutveckling.

10 §

Tillståndets omfattning

En innehavare av tillstånd enligt denna lag, personalen vid ett verksamhetsställe enligt tillståndet i de fall då de utför sina arbetsuppgifter samt den som fullgör uppdrag åt en myndighet som är berättigad till tillstånd har rätt att inneha en sådan mängd narkotika som preciseras i tillståndet och att genomföra nödvändiga transporter av narkotikan.

Ett tillstånd enligt denna lag befriar inte tillståndshavaren från att iaktta de krav och därtill hörande föreskrifter som ställs på verksamheten någon annanstans i lag.

När det gäller narkotika som nämns i förteckningarna I och II i 1961 års allmänna narkotikakonvention får tillstånd dock inte beviljas för en större mängd narkotika än vad som enligt nämnda konvention har anmälts till internationella nämnden för kontroll av narkotika att kommer att användas för nämnda ändamål under året i fråga.

Närmare bestämmelser om uppställande av kvoter som avses i 3 mom. och om uppfyl-

lande av konventionens förpliktelser kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Villkor för beviljande av tillstånd

För att ett tillstånd som avses i 9 § 1 mom. ska beviljas krävs följande:

1) tillståndssökanden har den personal som verksamhetens art och omfattning kräver, ett tillräckligt antal ansvariga personer som avses i 16 § samt ändamålsenliga lokaler, anordningar och redskap,

2) en enskild näringsidkare, de personer som hör till tillståndssökandens förvaltningsorgan och dess verkställande direktör, bolagsmännen i ett öppet bolag och de ansvariga bolagsmännen i ett kommanditbolag samt personerna i ledningen för ett universitet eller ett annat forskningsinstitut

a) har uppnått myndighetsålder,

b) är kända för redbarhet och tillförlitlighet, och

c) inte är försatta i konkurs och inte har begränsad handlingsbehörighet,

3) den tillståndssökande har tillgång till lämpliga metoder för uppfyllande av de skyldigheter som föreskrivs i 25, 26 och 30 § och för säkerställande av att de ämnen som tillståndet gäller inte används som narkotika eller narkotikaprekursorer.

Läkemedelsverket kan anse att den tillståndssökande uppfyller villkoren i 1 mom. utan att särskilt utreda detta, om den som söker tillstånd regelbundet ansöker om tillstånd enligt 12—15 § av Läkemedelsverket, och Läkemedelsverket under de senaste sex månaderna har konstaterat att den tillståndssökandes verksamhet uppfyller villkoren enligt 1 mom.

12 §

Tillverkningstillstånd

Tillverkningstillstånd för narkotika kan beviljas för högst ett år i sänder. Tillverkningstillstånd krävs inte för tillverkning av läkemedelspreparat som avses i läkemedelslagen. Tillverkningstillstånd för narkotika som inte används för medicinskt bruk får inte beviljas.

Universitet och andra forskningsinstitut kan utan hinder av 1 mom. beviljas tillstånd att tillverka narkotika för vetenskaplig forskning, om institutet har ett giltigt hanterings-tillstånd enligt 15 §. Tillverkningstillstånd kan inte beviljas för längre tid än hanterings-tillståndet är i kraft.

Till tillverkningstillstånd kan fogas villkor som gäller lagring, förvaring, transport, övervakning och förstöring av ämnena samt vid behov andra motsvarande omständigheter.

Närmare bestämmelser om tillståndsvillkorens detaljer kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Importtillstånd

Importtillstånd för narkotika beviljas för högst sex månader. Importtillstånd beviljas särskilt för varje leveransparti, med undantag av tillstånd som gäller ämnen, preparat och testsystem som innehåller narkotika och som används för konstaterande av narkotika.

Till importtillstånd kan fogas villkor som gäller importsättet, narkotikamängder, lagring, förvaring, transport, övervakning och förstöring.

Vid sidan av varje beslut om importtillstånd ges den sökande ett importintyg för att kunna söka exporttillstånd hos den behöriga myndigheten i det land från vilket narkotikan importerar. Tillståndshavaren ska underrätta tullmyndigheten om att narkotikan anlant till landet och visa upp importintyget för myndigheten. Tullmyndigheten ska göra nödvändiga anteckningar på intyget och vid behov bifoga andra utredningar i anslutning till förtullningen.

Tillståndshavaren ska återsända intyget till Läke-medelsverket omedelbart efter att den import till Finland som avses i tillståndet har skett, dock senast när giltighetstiden för tillståndet upphör.

Närmare bestämmelser om detaljerna i de tillståndsvillkor som avses i 2 mom. och om importintygets detaljerade innehåll och anteckningarna i dem kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Exporttillstånd

Exporttillstånd för narkotika beviljas för högst sex månader. Tidsfristen får inte vara längre än giltighetstiden för importtillståndet från det land till vilket exporten från Finland sker. Exporttillstånd beviljas särskilt för varje leveransparti, med undantag av tillstånd som gäller ämnen, preparat och testsystem som används för konstaterande av narkotika.

Vid ansökan om exporttillstånd ska den sökande visa upp ett importtillstånd av den behöriga myndigheten i det land till vilket exporten från Finland sker eller något annat motsvarande intyg över att det parti som den sökande avser exportera får importeras till landet i fråga.

Till exporttillstånd kan fogas villkor som gäller exportsättet, narkotikamängder, lagring, förvaring, transport, övervakning och förstöring.

Vid sidan av varje beslut om exporttillstånd ges den sökande ett exportintyg. Tillståndshavaren ska underrätta tullmyndigheten om att narkotikan förts ut ur landet och visa upp exportintyget för myndigheten. Tullmyndigheten ska göra nödvändiga anteckningar på intyget och vid behov bifoga andra utredningar i anslutning till förtullningen.

Tillståndshavaren ska återsända intyget till Läke-medelsverket omedelbart efter att den export från Finland som avses i tillståndet har skett, dock senast när giltighetstiden för tillståndet upphör.

Närmare bestämmelser om detaljerna i de tillståndsvillkor som avses i 3 mom. och om exportintygets detaljerade innehåll och anteckningarna i dem kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Hanteringstillstånd

Hanteringstillstånd för narkotika beviljas för högst tre år i sänder för vetenskaplig forskning eller för forskning i medicinskt syfte, för forskning som gäller kvalitetskontroll och för produktutveckling.

Tillstånd för hantering av narkotika krävs inte för hantering och innehav av läke-medel

som klassificerats som narkotika, när detta sker i medicinskt syfte enligt bestämmelserna i läkemedelslagen, lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) eller lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) eller i en förordning som utfärdats med stöd av dem.

Till hanteringsstillstånd kan fogas villkor som gäller narkotikaslag, narkotikamängder, hanteringssyfte, lagring, förvaring, transport, övervakning och förstöring.

Närmare bestämmelser om tillståndsvillkorens detaljer kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

16 §

Krav på ansvarig person och dennes ställföreträdare

Varje verksamhetsställe som utövar tillståndspliktig verksamhet enligt denna lag ska ha en ansvarig person och ett tillräckligt antal ställföreträdare för denna. Dessa personer utses av tillståndshavaren. Den ansvariga personen och ställföreträdarna ska ha uppnått myndighetsålder och vara lämpliga för uppgiften. De ska också ha de befogenheter som uppgiften kräver och genom utbildning eller erfarenhet förvärvat tillräcklig yrkesskicklighet.

Olämplig för uppgiften som ansvarig person och ställföreträdare är den som på grund av missbruk av narkotika eller andra rusmedel, på grund av att han eller hon under de tio senaste åren begått ett narkotikabrott eller på grund av förseelser mot eller försummelser i strid med denna lag under de tre senaste åren uppenbart inte kan sköta uppgiften. Som olämplig för uppgiften anses även en person som är försatt i konkurs eller vars handlingsbehörighet annars har begränsats.

17 §

Godkännande av ansvarig person

Läkemedelsverket godkänner de ansvariga personer och ställföreträdare som vid sidan av tillståndshavaren ska se till att denna lag och bestämmelserna i tillståndsvillkoren iaktas på verksamhetsstället.

Den som söker tillstånd ska i samband med tillståndsansökan hos Läkemedelsverket ansöka om godkännande av den ansvariga person och de ställföreträdare som den tillståndssökande utsett. Den tillståndspliktiga verksamheten får inte inledas förrän en ansvarig person och dennes ställföreträdare har godkänts för verksamheten i fråga.

När en ansvarig person eller en ställföreträdare avgår eller annars upphör att sköta sin uppgift ska en ny ansvarig person eller ställföreträdare utses och en ansökan om godkännande av denne göras inom sju dagar.

18 §

Återkallande av godkännande av en ansvarig person

Läkemedelsverket ska återkalla godkännandet av en ansvarig person eller dennes ställföreträdare, om tillståndshavaren begär det.

Godkännandet av en ansvarig person eller dennes ställföreträdare kan återkallas helt eller för en viss tid, om den ansvariga personen eller ställföreträdaren

- 1) inte längre uppfyller villkoren i 16 §,
- 2) genom en lagakraftvunnen dom dömts för ett brott som visar att han eller hon är uppenbart olämplig som ansvarig person, eller
- 3) i sin egenskap av ansvarig person eller ställföreträdare har förfarit väsentligt felaktigt.

Läkemedelsverket kan i de fall som avses i 2 mom. i stället för att återkalla godkännandet tilldela den ansvariga personen eller ställföreträdaren en varning, om ett återkallande av godkännandet hade varit oskäligt med beaktande av omständigheterna.

Läkemedelsverket ska underrätta den tillståndshavare som den ansvariga personen eller ställföreträdaren tjänstgör hos, om godkännandet återkallats eller en varning tilldelats.

19 §

Utredning för tillståndsprövning

En ansökan om tillstånd enligt denna lag ska innehålla uppgift om

1) den tillståndssökandes namn eller firma, kontaktuppgifter samt företags- och organisationsnummer,

2) den tillståndssökandes lämplighet att bedriva den verksamhet som tillståndet gäller,

3) varje verksamhetsställe där den tillståndspliktiga verksamheten kommer att bedrivas,

4) den narkotika som tillståndet gäller, dess användningsändamål och mängder,

5) de personer som hör till förvaltningsorganen hos den tillståndssökande och verkställande direktören, bolagsmännen i ett öppet bolag, de ansvariga bolagsmännen i ett kommanditbolag och personerna i ledande ställning i en enhet vid ett universitet eller ett annat forskningsinstitut,

6) för varje verksamhetsställe den ansvariga personen och ställföreträdarna samt deras tillförlitlighet och kompetens för och erfarenhet av hantering av de ämnen som tillståndet gäller,

7) för varje verksamhetsställe de metoder genom vilka säkerställs att ämnena inte används som narkotika eller narkotikaprekurser, och

8) andra motsvarande redogörelser och åtgärder som behövs för uppfyllande av de mål och verkställande av den kontroll som avses i denna lag.

En aktör behöver i samband med tillståndsansökan inte lämna uppgifter som avses i 1 mom. 2 och 3 samt 5—7 punkten, om aktören

1) regelbundet ansöker om tillstånd enligt 12—15 § av Läkemedelsverket, och

2) har lämnat uppgifterna till Läkemedelsverket i samband med en annan tillståndsansökan inom de sex senaste månaderna och Läkemedelsverket inte har haft något att anmärka på dem, förutsatt att uppgifterna inte har ändrats.

Tillståndshavaren ska underrätta Läkemedelsverket om sådana ändringar i de uppgifter som i enlighet med 1 mom. lämnats i samband med tillståndsansökan och som påverkar förutsättningarna för beviljande av tillstånd.

Närmare bestämmelser om innehållet i den utredning som ska fogas till tillståndsansökan kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §

Begränsning av överlåtelse

En tillståndshavare får överlämna narkotika endast till en annan tillståndshavare eller någon som annars har rätt att anskaffa, inneha eller hantera de ämnen som överläts.

Mottagaren ska ge överlåtaren en redogörelse för användningsändamålet för den narkotika som överläts. Användningsändamålet ska vara det som avses i 9 § 2 mom.

21 §

Följder av förseelser i tillståndspliktigt verksamhet

Läkemedelsverket ska återkalla ett tillstånd enligt denna lag om

1) tillståndshavaren begär det, eller

2) den tillståndspliktiga verksamheten har upphört.

Läkemedelsverket kan återkalla ett med stöd av denna lag beviljat tillstånd för viss tid eller helt och hållet, om

1) det väsentligt har brutits mot de skyldigheter eller förbud som uppställts för tillståndshavaren i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag eller i någon annan lag,

2) tillståndshavaren väsentligt har brutit mot tillståndsvillkoren,

3) de förutsättningar för beviljande av tillstånd som föreskrivs i 9 och 11 § inte längre föreligger,

4) tillståndshavaren inte har en ansvarig person som avses i 16 § eller den ansvariga personen eller en person som hör till tillståndshavarens förvaltningsorgan, verkställande direktören, en bolagsman i ett öppet bolag, en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag eller en person i ledande ställning i en enhet vid ett universitet eller ett annat forskningsinstitut genom en lagakraftvunnen dom har dömts för ett brott som visar att personen i fråga är olämplig för sitt uppdrag, eller om

5) de uppgifter om övervakningen av narkotika som lämnats vid ansökan om tillstånd har varit väsentligt felaktiga.

Om det inte är fråga om ett brådskande fall

ska Läkemedelsverket i situationer som avses i 2 mom. innan ett tillstånd återkallas ge en skriftlig varning och sätta ut en tid inom vilken tillståndshavaren ska avhjälpa eller undanröja bristerna i verksamheten.

Läkemedelsverket kan också ge tillståndshavare en anmärkning eller en skriftlig varning, om de brister, förseelser eller försummelser som har framkommit kan rättas till eller är ringa.

Ett återkallat tillstånd ska återlämnas till Läkemedelsverket.

3 kap.

Ämnen och preparat befriade från tillståndsplikt

22 §

Läkemedelspreparat som är nödvändiga vid första hjälpen

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för import och export av sådana läkemedelspreparat innehållande narkotika som är avsedda för användning vid första hjälpen och som ingår i läkemedelsförråd ombord på fartyg och luftfartyg i internationell trafik och i ambulanser och fordon som används i humanitär biståndsverksamhet.

Läkemedelspreparat som avses i 1 mom. ska förvaras i en förseglad förstahjälpslåda i ett låst medicinskåp. På fartyg är befälhavaren ansvarig för dessa preparat och i luftfartyg, ambulanser och fordon som används i humanitär biståndsverksamhet den person som ansvarar för läkemedelsförrådet.

23 §

Vissa ämnen, preparat och testsystem

Tillstånd för import eller export enligt denna lag behövs inte för sådana i förteckning III i 1961 års allmänna narkotikakonvention nämnda läkemedelspreparat innehållande narkotika eller för ämnen, preparat och testsystem innehållande narkotika som används vid konstaterande av narkotika, om de innehåller narkotika endast i ringa mängder eller narkotikan är i svårigen avskiljbar form, och risken för missbruk med tanke på

ämnets omfattande medicinska användning kan anses som liten.

Tillstånd för import eller export enligt denna lag behövs inte för sådana kombinationspreparat som innehåller andra psykotropa ämnen än de som nämns i förteckning I i 1971 års konvention om psykotropa ämnen, om de innehåller narkotika endast i ringa mängder eller narkotikan är i svårigen avskiljbar form, och risken för missbruk med tanke på ämnets omfattande medicinska användning kan anses som liten.

Närmare bestämmelser om ämnen, preparat och testsystem som är befriade från tillståndsplikt kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Införsel och utförsel av personliga läkemedel

Denna lags bestämmelser om import till och export från Finland av narkotika tillämpas inte på sådana läkemedelspreparat som innehåller ämnen som avses i förteckningarna I—III i 1961 års allmänna narkotikakonvention eller i förteckningarna II—IV i 1971 års konvention om psykotropa ämnen, om de används av passagerare för personlig medicinering. Då ska 19 § i läkemedelslagen och de bestämmelser som utfärdas med stöd av den iakttas.

4 kap.

Aktörers skyldigheter

25 §

Identifieringsuppgifter på import- och exporthandlingar samt förpackningar

Den som tillverkar, importerar till Finland, exporterar från Finland eller deltar i transport och förvaring av narkotika ska se till att import- och exporthandlingarna och de förpackningar i vilka ämnen eller preparat överläts har nödvändiga identifieringsuppgifter.

Närmare bestämmelser om de identifieringsuppgifter som avses i 1 mom. kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

26 §

Lagring och förvaring av narkotika

Narkotika ska lagras eller annars förvaras på en särskild, låst plats som utomstående inte har tillträde till.

Närmare bestämmelser om lagring och förvaring av narkotika som avses i 1 mom. och om vilka läkemedelspreparat som inte behöver förvaras på det sätt som nämns i 1 mom. kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

27 §

Transport av narkotika

Vid transport av narkotika och vid därtill hörande andra åtgärder ska det iakttas tillräcklig omsorgsfullhet och försiktighet med hänsyn till det ämne som transporteras, dess mängd samt transportform.

De som deltar i transport och förvaring av narkotika ska se till att tillgrepp och annan olaglig användning av narkotikan förhindras.

Närmare bestämmelser om transport och därtill hörande hantering av narkotika som avses i 1 mom. kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 §

Förstöring av narkotika som problemavfall

De som har rätt att hantera narkotika är skyldiga att låta förstöra alla läkemedel som betraktas som narkotika samt annan narkotika för vilken det inte längre finns sådan användning som är tillåten enligt denna lag.

Ämnen och preparat som avses i 1 mom. får endast förstöras i en problemavfallsanläggning. Då ska avfallslagens (1072/1993) och miljöskyddslagens (86/2000) bestämmelser om förstöring av problemavfall iakttas.

Närmare bestämmelser om förstöring av ämnen och preparat som avses i 1 mom. kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 §

Ändringsanmälningar

En tillståndshavare ska utan dröjsmål underrätta Läkemedelsverket när

1) ett verksamhetsställe dras in och när verksamhetsställets adress ändras,

2) en person som hör till förvaltningsorganen eller verkställande direktören, en bolagsman i ett öppet bolag, en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag eller en person i ledande ställning i en enhet vid ett universitet eller ett annat forskningsinstitut byts ut,

3) verksamheten upphör eller avbryts för längre tid än en månad,

4) en ansvarig person eller ställföreträdare som avses i 16 § upphör att sköta sitt uppdrag, och

5) det efter det att tillståndet beviljats skett andra förändringar som väsentligt påverkar villkoren för beviljande av tillstånd.

30 §

Redovisningsskyldighet

En innehavare av tillstånd enligt denna lag och en aktör som avses i 15 § 2 mom. är skyldig att föra bok över narkotika som de tillverkar, exporterar, importerar och hantear. Redovisningsskyldigheten gäller inte för personlig medicinering föreskrivna läkemedel som betraktas som narkotika. Redovisningsmaterialet ska förvaras minst sex år från utgången av det år då de upprättades. Läkemedelsverket har rätt att ta del av det redovisningsmaterial om narkotika som avses i detta moment. Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelserna har rätt att få veterinärers narkotikaredovisning till påseende.

Förstöring av narkotika ska antecknas i redovisningen av narkotika. I fråga om förstöringen av och skyldigheten att föra bok över läkemedel som kunder lämnar in till apotek iakttas vad som särskilt föreskrivs om detta.

Närmare bestämmelser om den redovisning av narkotika och om det redovisningsmaterial om narkotika som avses i denna paragraf samt om dess förvaring kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

31 §

Anmälningsskyldighet

Varje tillståndshavare ska årligen före ut-

gången av januari i en anmälan lämna Läke-
medelsverket

1) uppgift om de narkotikamängder samt
ämnen och preparat som innehåller narkotika,
som de under det föregående året har tillver-
kat, skaffat i lager, förvarat i lager eller ut-
lämnat från lager och de mängder som an-
vänts för tillverkning av läkemedel,

2) uppgift om den narkotika som förstörts
under det föregående året,

3) en förhandsuppskattning om det föl-
jande årets behov.

Dessutom ska tillståndshavarna kvartalsvis
anmäla till Läke-medelsverket om sådana till
Finland importerade och från Finland exporterade
ämnen som ingår i förteckningarna i
1961 års allmänna narkotikakonvention och
förteckningarna I—III i 1971 års konvention
om psykotropa ämnen.

Genom förordning av statsrådet kan det
utfärdas närmare bestämmelser om den an-
mälningsskyldighet som avses i denna para-
graf.

Läke-medelsverket kan vid behov meddela
närmare föreskrifter om detaljer i samband
med anmälningarna.

32 §

Övervakning av vissa läkemedel som betrak- tas som narkotika

Apoteken ska kontrollera och föra bok
över expedieringen från apoteken av de äm-
nen och preparat som ingår i förteckningarna
I, II och IV i 1961 års allmänna narkotika-
konvention och i förteckningarna I och II i
1971 års konvention om psykotropa ämnen
samt över expedieringen av pentazocin och
buprenorfin från apoteken.

Apoteken ska månatligen lämna Läke-
medelsverket uppgifter om övervakning av läke-
medel som betraktas som narkotika.

De övervaknings- och redovisningsuppgif-
ter som avses i 1 mom. är sekretessbelagda.

Närmare bestämmelser om övervakning av
läkemedel som betraktas som narkotika, för-
störande av övervakningsuppgifter och apote-
kens skyldighet att lämna övervakningsupp-
gifter till Läke-medelsverket kan utfärdas ge-
nom förordning av statsrådet.

33 §

Aktörernas skyldigheter enligt förordning- arna om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och med tredjeländer

Vid utsläppande på marknaden enligt för-
ordningen om handel med narkotikaprekursorer
inom gemenskapen och vid import, export
och verksamhet av mellanhänder enligt för-
ordningen om handel med narkotikaprekursorer
med tredjeländer gäller i fråga om aktö-
rernas skyldigheter vad som bestäms i dessa
förordningar och i förordningen om tillämp-
ning av förordningarna om narkotikaprekur-
sor.

5 kap.

Styrning och allmän övervakning

34 §

Tillstånds- och övervakningsmyndigheter

Social- och hälsovårdsministeriet svarar
för den högsta ledningen och styrningen i
fråga om efterlevnaden av denna lag samt de
bestämmelser och föreskrifter som utfärdats
med stöd av den.

Tillstånds- och övervakningsmyndighet
enligt denna lag samt den behöriga myndig-
het som avses i förordningarna om handel
med narkotikaprekursorer inom gemenska-
pen och med tredjeländer samt i förordningen
om tillämpning av förordningarna om narko-
tikaprekursorer är Läke-medelsverket, om inte
annat föreskrivs.

Läke-medelsverket ska dessutom

1) ha databaser över narkotika, och

2) svara för informationsinsamlingsuppgif-
terna enligt denna lag, till den del de inte hör
till uppgifterna för Forsknings- och utveck-
lingscentralen för social- och hälsovården i
enlighet med 35 §.

Veterinärerna övervakas även av Livs-
medelssäkerhetsverket och länsstyrelserna.

Närmare bestämmelser om Läke-medels-
verkets uppgifter enligt 3 mom. kan utfärdas
genom förordning av statsrådet.

35 §

*Informationsinsamlingsuppgifterna för
Forsknings- och utvecklingscentralen för
social- och hälsovården*

Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården har till uppgift att

1) sammanställa, producera och skaffa information för statistikföring och forskning om narkotika samt om åtgärder för förhindrande av olaglig användning av narkotika, och

2) fungera som Finlands representant i Europeiska nätverket för information om narkotika och narkotikamissbruk i informationsinsamlingsärenden inom denna lags tillämpningsområde.

Närmare bestämmelser om de informationsinsamlingsuppgifter enligt denna lag som Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården har kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

36 §

Inspektionsrätt

En av Läkemedelsverket utsedd inspektör som är anställd vid verket har rätt att inspektera lokaler och utrymmen där narkotika eller narkotikaprekursorer produceras, tillverkas, lagras, förvaras eller på annat sätt hanteras. Inspektionsrätten innefattar även förhandsinspektioner som ingår i Läkemedelsverkets tillstånds- och kontrollåtgärder och som utförs för konstaterande av att villkoren för beviljande av tillstånd uppfylls.

En inspektör som avses i 1 mom. ska ges tillträde till verksamhetsställets alla lokaler och utrymmen. En inspektion som avses i denna paragraf får inte verkställas i lokaler och utrymmen som omfattas av hemfriden.

Läkemedelsverket har rätt att få handräckning av polisen och tull- och gränsbevakningsmyndigheterna för att utföra en uppgift som med stöd av denna lag ankommer på det.

37 §

Inspektionsmaterial

Utöver vad som i förvaltningslagen

(434/2003) föreskrivs om inspektion, ska vid en inspektion alla handlingar och övrigt material som en inspektör som avses i 36 § 1 mom. begär och som behövs för inspektionen läggas fram. Inspektören ska utan kostnad och utan hinder av sekretessbestämmelserna på begäran få kopior av de handlingar som behövs för inspektionen.

Inspektören har i samband med inspektionen rätt att för närmare separata undersökningar utan kostnad ta prover av ämnen och preparat som finns på verksamhetsstället. Inspektören har dessutom rätt att göra för genomförandet av inspektionen nödvändiga bildupptagningar under inspektionen.

38 §

Rätt att få uppgifter av aktörer och myndigheter

Utän hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter har Läkemedelsverket rätt att utan kostnad få för utförandet av tillstånds- och kontrolluppgifter enligt denna lag nödvändig information av näringsidkare och andra aktörer som avses i denna lag och i läkemedelslagen samt av statliga och kommunala myndigheter.

Utän hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter har Läkemedelsverket rätt att av de aktörer som avses i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen och i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer få de uppgifter om verksamhet avseende narkotikaprekursorer som är nödvändiga för tillsynen över att bestämmelserna i nämnda förordningar följs.

39 §

Tillgång till uppgifter ur vissa register

Utän hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter har Läkemedelsverket rätt att av tullmyndigheterna få för fullgörandet av uppgifter enligt denna lag nödvändiga uppgifter om import till och export från Finland av narkotika och narkotika-

prekursorer som finns i registren över utrikeshandeln. Dessa uppgifter får inte utan Tullstyrelsens tillstånd användas för andra ändamål än de uppgifterna har lämnats för.

Läkemedelsverket har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som är nödvändiga för verkställande av den övervakning som avses i denna lag och för beviljande av tillstånd som avses i denna lag och i gemenskapslagstiftningen om narkotikaprekursorer.

Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

40 §

Utlämnande av uppgifter

Utän hinder av vad som föreskrivs om hemlighållande av uppgifter har Läkemedelsverket rätt att på eget initiativ lämna ut uppgifter om kontroll enligt denna lag till polisen, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna och Rättsskyddscentralen för hälsovården, när uppgifterna är nödvändiga för att myndigheterna ska kunna fullgöra sina lagstadgade uppgifter.

41 §

Insamling av uppgifter till internationella kontrollmyndigheter för statistikföring och forskning

Folkhälsoinstitutet, polisen, tullmyndigheterna, gränsbevakningsmyndigheterna, övriga myndigheter som hanterar narkotika och myndigheter som vidtar åtgärder för förhindrande av olaglig användning av narkotika samt utrikesministeriet och justitieministeriet ska ge Läkemedelsverket samt Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården de uppgifter som behövs för överlämnande av uppgifter till internationella kontrollmyndigheter och informationsinsamlingsinstanser, om inte annat följer av skyldigheten att hålla uppgifter hemliga.

6 kap.

Brottsbekämpning

42 §

Polisen och tull- och gränsbevakningsmyndigheterna som behöriga myndigheter

Behöriga myndigheter är förutom Läkemedelsverket polisen när det gäller brottsbekämpning i fråga om narkotika och tull- och gränsbevakningsmyndigheterna när det gäller import, export och transitering av narkotika samt alla nämnda myndigheter i ärenden om vilka föreskrivs i artikel 8.1 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen, i artiklarna 8, 9.1, 14 och 26 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer samt i artiklarna 12.2, 13, 16 och 23.2 i förordningen om tillämpning av förordningarna om narkotikaprekursorer.

43 §

Beslag

En anhållningsberättigad tjänsteman ska beslagta narkotika som i enlighet med 8 § har överlåtits till polisen, tullmyndigheterna eller gränsbevakningsmyndigheterna eller som annars inte får innehållas enligt denna lag, men vars innehav inte är straffbart. Beslag ska verkställas i enlighet med bestämmelserna om protokoll och intyg i 4 kap. 9 § i tvångsmedelslagen (450/1987) och om hävning av beslag i 4 kap. 11 § i nämnda lag.

44 §

Förstöring

En anhållningsberättigad tjänsteman ska bevisligen förstöra eller låta förstöra narkotika som har beslagtagits eller dömts förverkad till staten. Vid förstöringen och redovisningen av den ska 28 och 30 § iaktas. Ämnet som ska förstöras eller en del av det ska dock förvaras så länge det kan behövas som bevis vid rättegång.

En anhållningsberättigad tjänsteman får bevisligen förstöra eller låta förstöra råvaror,

andra ämnen, anordningar eller tillbehör som är avsedda för olaglig produktion, odling, tillverkning eller användning eller för olagligt innehav av narkotika och som kan beslagtogs, om det är sannolikt att de kommer att dömas förverkade till staten.

45 §

Främjande av förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott

Genom skriftligt beslut av chefen för centralkriminalpolisen och cheferna för de enheter vid Tullstyrelsen som ansvarar för brottsbekämpningen kan myndigheter som arbetar med förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott i enskilda fall beviljas tillstånd för import av narkotika till Finland, export av narkotika från Finland eller transitering av narkotika.

Genom skriftligt beslut av en i 1 mom. nämnd chef kan narkotika och ämnen, anordningar eller tillbehör som avses i 44 § 2 mom. och som har beslagtogs eller dömts förverkade till staten överlämnas till en myndighet för användning för förebyggande, avslöjande och utredning av narkotikabrott och myndigheten beviljas tillstånd att inneha narkotika för detta ändamål.

Läkemedelsverket ska omedelbart underlättas om beslut som avses i denna paragraf.

7 kap.

Tvångsmedel och påföljder

46 §

Administrativa tvångsmedel

Läkemedelsverket kan förbjuda den som bryter mot bestämmelserna i denna lag, förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer att fortsätta med eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Läkemedelsverket kan också bestämma att den som bryter mot bestämmelserna ska fullgöra sin skyldighet på något annat sätt.

Läkemedelsverket kan förena ett förbud eller föreläggande som har meddelats med

stöd av denna lag med vite eller med hot om att en åtgärd som lämnats ogjord utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. Bestämmelser om återkallande av tillstånd finns i 21 §.

Vite i anslutning till ett förbud döms ut av länsstyrelsen på begäran av Läkemedelsverket. I ärenden som gäller vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande tillämpas i övrigt viteslagen (1113/1990).

Skyldigheten enligt denna lag att lämna uppgifter får i fråga om en fysisk person dock inte förenas med vite när det finns anledning att misstänka personen för brott och uppgifterna hänför sig till det ärende som är föremål för brottsmisstanke.

47 §

Förseelse mot narkotikalagen

Den som uppsåtligt eller av oaksamhet

1) försummar att söka tillstånd i enlighet med artikel 3.2 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller artikel 6.1 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

2) åsidosätter anmälningsskyldigheten enligt 6, 29 eller 31 §, redovisningsskyldigheten enligt 30 § eller övervakningsskyldigheten enligt 32 § i denna lag eller den anmälningsskyldighet som föreskrivs i artikel 3.1 eller artikel 8 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller i artikel 9 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

3) underlåter att iaktta sina skyldigheter när det gäller överlåtelsebegränsningen i 20 §, identifieringsuppgifterna i 25 §, lagring och förvaring i 26 §, transport i 27 § eller förstöring i 28 § i denna lag,

4) ger felaktiga uppgifter i de tillstånds- eller registreringsärenden som avses i 12—16 och 19 § i denna lag, i artiklarna 3.1 och 3.6 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller i artiklarna 7.1, 13.1 eller 21.1 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer eller väsentligt försummar att lämna nödvändiga uppgifter,

5) väsentligt bryter mot de villkor eller begränsningar som fogats till ett tillstånd som avses i 12—15 §,

6) åsidosätter den skyldighet att uppdatera adressuppgifter som åläggs i artikel 3.6 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller i artikel 7.1 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

7) inte iakttar bestämmelserna om dokumentation i artikel 5 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller i artiklarna 3 och 4 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer,

8) inte iakttar bestämmelserna om märkning i artikel 7 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller i artikel 5 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer, eller

9) inte iakttar bestämmelserna om kundförsäkran i artikel 5 i förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *förseelse mot narkotikalagen* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud som har utfärdats med stöd av denna lag och förenats med vite behöver inte dömas till straff för samma gärning.

48 §

Narkotikabrott

Bestämmelser om narkotikabrott finns i 50 kap. i strafflagen (39/1889).

8 kap.

Särskilda bestämmelser

49 §

Ändringssökande

Beslut som Läkemedelsverket fattat på basis av denna lag, förordningen om handel med narkotikaprekursorer inom gemenskapen eller förordningen om handel med narkotikaprekursorer med tredjeländer får överklagas på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Läkemedelsverkets beslut ska iakttas trots att det har överklagats, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

9 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

50 §

Ikraftträdande

Denna lag, nedan *den nya lagen*, träder i kraft den 1 september 2008.

Genom denna lag upphävs narkotikalagen av den 17 december 1993 (1289/1993), nedan *den gamla lagen*, jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

51 §

Övergångsbestämmelser

Om det någon annanstans i lag hänvisas till den gamla lagen eller dess bestämmelser, ska hänvisningen anses avse den nya lagen eller dess motsvarande bestämmelser.

Ett tillstånd som har beviljats med stöd av den gamla lagen anses vara beviljat med stöd av den nya lagen och upphör att gälla det datum som angetts i tillståndsbeslutet.

Ärenden som är anhängiga vid Läkemedelsverket vid den nya lagens ikraftträdande och som anhängiggjorts enligt den gamla lagen handläggs och avgörs enligt den gamla lagen.

En tillståndshavare ska för varje verksamhetsställe som är föremål för detta tillstånd utse en sådan ansvarig person som avses i 16 § och anmäla personen i fråga till Läkemedelsverket för godkännande inom sex månader från denna lags ikraftträdande.

52 §

Kompletterande bestämmelser

Med ämnen som ska innefattas i kontrollen i enlighet med rådets beslut 2005/387/RIF om informationsutbyte, riskbedömning och

kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen jämställs de ämnen som i enlighet med rådets beslut vilka fattats med stöd av den genom ovannämnda beslut upphävda gemensamma åtgärden om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll av syntetiska droger (97/396/RIF) ska innefattas i kontrollen. I fråga om dessa ämnen kan närmare bestämmelser vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet, på motsvarande sätt som i fråga om de ämnen som avses i 3 § 1 mom. 5 punkten underpunkt c.

Helsingfors den 30 maj 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 374

L a g**om ändring av 23 och 50 kap. i strafflagen**

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 23 kap. 12 § 1 a-punkten, 50 kap. 1 §, 3 § 1 mom. och 5 § 1 mom., sådana de lyder, 23 kap. 12 § 1 a-punkten i lag 1198/2002, 50 kap. 1 § i lag 928/2006 samt 3 § 1 mom. och 5 § 1 mom. i lag 1304/1993, som följer:

23 kap.

Om trafikbrott

12 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1 a) *narkotika* sådan narkotika som avses i narkotikalagen (373/2008),

50 kap.

Om narkotikabrott

1 §

Narkotikabrott

Den som olagligen

1) tillverkar eller försöker tillverka narkotika eller odlar eller försöker odla kokabuske, kat (*Catha edulis*) eller *Psilocybesvampar*,

2) odlar eller försöker odla opiumvallmo, hampa eller kaktusväxter som innehåller

meskalin för att användas som narkotika eller råvara för narkotika eller för att användas vid tillverkning eller produktion av narkotika,

3) för eller försöker föra narkotika in i eller ut ur landet eller transporterar eller låter transportera narkotika eller försöker transportera eller försöker låta transportera narkotika,

4) säljer, förmedlar, till någon annan överlåter eller på annat sätt sprider eller försöker sprida narkotika, eller

5) innehar eller försöker anskaffa narkotika,

ska för *narkotikabrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

3 §

Förberedelse till narkotikabrott

Den som för att begå ett brott som avses i 1 § 1—4 punkten tillverkar, i landet inför, anskaffar eller tar emot redskap, tillbehör eller ämnen som lämpar sig för att begå sådana brott, ska för *förberedelse till narkotikabrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

5 §

Denna lag träder i kraft den 1 september 2008.

Definitioner

Med *narkotika* avses i detta kapitel narkotika enligt narkotikalagen.

Helsingfors den 30 maj 2008

Republikens President
TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 375

L a g**om ändring av 6 och 8 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet**

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 augusti 2004 om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) 6 §
2 mom. och 8 § 1 mom. 7 punkten som följer:

6 §

Intyg över narkotikatest

Med intyg över narkotikatest avses ett intyg som en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och ett laboratorium som anvisats av arbetsgivaren har utfärdat över att arbetstagaren har genomgått ett test för utredning av användning av sådan narkotika som avses i 3 § 1 mom. 5 punkten i narkotikalagen (373/2008) och i vilket ingår en på basis av testet uppgjord redogörelse för om arbetstagaren har använt narkotika för andra än medicinska ändamål på ett sätt som försämrar hans eller hennes arbets- eller funktionsförmåga.

8 §

Lämnande av intyg över narkotikatest medan ett arbetsavtalsförhållande pågår

Arbetsgivaren kan förplikta arbetstagaren

Helsingfors den 30 maj 2008

att medan arbetsavtalsförhållandet pågår visa upp ett intyg över narkotikatest, om arbetsgivaren har grundad anledning att misstänka att arbetstagaren är narkotikapåverkad i arbetet eller är beroende av narkotika och, om testning är nödvändig för att utreda hans eller hennes arbets- och funktionsförmåga och arbetstagaren har ett arbete som kräver särskild noggrannhet, tillförlitlighet, självständig omdömesförmåga eller god reaktionsförmåga och det, om arbetsuppgifterna utförs under narkotikapåverkan eller vid narkotikaberoende, kan

7) avsevärt öka risken för olaga handel och spridning av de ämnen som avses i 3 § 1 mom. 5 punkten i narkotikalagen och som arbetsgivaren förfogar över.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2008.

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 376

L a g**om ändring av 3 § i lagen om företagshälsovård**

Given i Helsingfors den 30 maj 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 december 2001 om företagshälsovård (1383/2001) 3 § 1 mom. 6 a-punkten, sådan den lyder i lag 760/2004, som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

6 a) *narkotikatest* ett test för utredning av användning av sådan narkotika som avses i 3 § 1 mom. 5 punkten i narkotikalagen

(373/2008) samt en på basis av testet uppgjord redogörelse för om arbetssökanden eller arbetstagaren har använt narkotika för andra än medicinska ändamål,

Denna lag träder i kraft den 1 september 2008.

Helsingfors den 30 maj 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 377

Statsrådets förordning om ändring av 2 § i skogsförordningen

Given i Helsingfors den 29 maj 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i skogsförordningen av den 20 december 1996 (1200/1996) 2 § 4 mom. som följer:

2 §

Åtgärder för åstadkommande av återväxt

Vid naturlig skogsförnyelse ska det på förnyelseytan finnas en tillräcklig mängd sådana naturligt uppkomna plantor och vid behov kompletterande odlingsplantor som har förutsättningar att utvecklas till ett plantbestånd som avses i 8 § 1 mom. i skogslagen inom följande tider:

- 1) på ett skyddsskogsområde inom 15 år efter att de åtgärder som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen har slutförts,
- 2) på Enare, Kittilä, Muonio, Salla, Savukoski och Sodankylä kommuners område, utom på skyddsskogsområden, inom 12 år efter att de åtgärder som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen har slutförts,
- 3) på Kuusamo stads och Taivalkoski

kommuns område samt på Lapplands skogscentrals område, utom på områden enligt 1 och 2 punkten, inom sju år efter att de åtgärder som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen har slutförts,

4) på Kajanalands skogscentrals område samt på Norra Österbottens skogscentrals område, utom på områden enligt 3 punkten, inom fem år efter att de åtgärder som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen har slutförts, samt

5) i övriga landet inom två år efter att de åtgärder som avses i 8 § 2 mom. i skogslagen har slutförts.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2008.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 maj 2008

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Regeringsrådet Vilppu Talvitie

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 372—377, 2½ ark